

בש"פ 8627/20 - מדינת ישראל נגד דניאל גולא

בבית המשפט העליון

בש"פ 8627/20

לפני: כבוד הרשמת דר להב

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: דניאל גולא

**בקשה להארכת מועד בדיעבד להגשת הודעת
ערעור; תשובת המשיב**

החלטה

1. בית המשפט המחוזי גזר את דינו של המשיב ביום 25.10.2020 לתשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ביום 10.12.2020, יום לאחר חלוף המועד להגשת ערעור על גזר הדין, הגישה המדינה הודעת ערעור (ללא נימוקים) המופנית כנגד קולת העונש. להודעת הערעור נלוותה הבקשה שבכותרת, בה התבקש בית המשפט להאריך, בדיעבד, ביום אחד, את המועד להגשת הודעת הערעור. אלה נימוקי הבקשה, כלשונם:

"ביום 25.10.2020 ניתן בבית המשפט המחוזי בירושלים גזר הדין בעניינו של המשיב (ת"פ 4198-05-19, כב' השופט א' רון). למערערת התאפשר אפוא להגיש ערעור על גזר הדין עד ליום **9.12.2020**.

בשל חישוב שגוי של מניין הימים סבר הח"מ, הפרקליט המטפל בתיק, בטעות, כי המועד האחרון להגשת הערעור הוא 10.12.2020.

בנסיבות אלה, מאחר שאך מחמת טעות לא הוגשה הודעת הערעור במועד, מתבקש בית המשפט הנכבד להאריך, בדיעבד, את המועד להגשת הערעור ביום אחד לקבל את הודעת הערעור המוגשת בד בבד עם בקשה זו". [ההדגשות במקור - ד.ל.]

עמוד 1

2. המשיב מתנגד לבקשה, בהיעדר טעם ממשי המניח את הדעת, כנדרש. המשיב מדגיש כי מדובר בערעור כנגד גזר הדין בלבד, ללא שהמבקשת הצביעה על סוגיה עקרונית או חשיבות ציבורית למתן הארכה. לבסוף מציין המשיב כי "ספר את הימים" עד לחלוף המועד להגשת הערעור ואז "נשם לרווחה" מתוך אמונה לגיטימית שתמו ההליכים בעניינו, ולכן נדהם לקבל את הבקשה שבכותרת.

3. לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. בפסיקה נקבע כי, על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד בהליכים אזרחיים, הרי שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בדין. בפרט, נפסק כי יש לנקוט גישה קפדנית ביחס לבקשות ארכה לצורך הגשת ערעור פלילי מטעם המדינה (בש"פ 8758/01 מדינת ישראל נ' רזינשווילי(7.2.2002); בש"פ 63/11 מדינת ישראל נ' מקוה ישראל - כל ישראל חברים (13.1.2011)). עיון בנימוקי הבקשה (שהובאו לעיל במלואם) אינו מגלה "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור בהגשת הודעת הערעור. נתתי דעתי גם לעובדה כי הערעור מופנה כנגד גזר הדין בלבד וכי אין טענה (גם לא בהודעת הערעור) לקיומה של סוגיה עקרונית או חשיבות ציבורית. בצד זאת, יש לתת משקל לאינטרס ההסתמכות של המשיב משחלף המועד להגשת ערעור, מבלי שהמדינה יידעה אותו על כוונתה לערער. יפים לעניין זה דבריו של כבוד הרשם ג' שניבבש"פ 63/11 הנ"ל:

"לאור מהותו של ההליך הפלילי והזכויות המונחות על-הכף, ניתן להניח כי ככלל, לאחר שנאשם מזוכה בדינו, אבן נגולה מעל ליבו. אם המדינה בוחרת שלא להגיש ערעור על הזיכוי במועד שנקצב לכך בדין, ואף אינה מודיעה כי בכוונתה לעשות כן, האבן נותרת מוטלת על הקרקע. בקשה להארכת מועד המוגשת על-ידי המדינה לאחר חלוף המועד טומנת אפוא בחובה פגיעה לא מבוטלת באינטרס ההסתמכות של הנאשם שזוכה".

4. נוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ט בכסלו התשפ"א (15.12.2020).

דר להב
ר ש מ ת